

Medlem i Svenska kyrkan

»Det är nog första gången som någon från kyrkan kontaktar mig och frågar vad jag tycker i olika frågor«

I den församling som jag tjänstgör i finns bland annat en tidigare distriktskyrka som på sistone levtt lite av en törnrosasömn. I området bor många personer, och det byggs så det knakar i grannskapet. En majoritet är medlemmar i Svenska kyrkan, även om utträdesblanketterna kommer med viss regelbundenhet särskilt från personer födda före mitten av 1950-talet och på 1990-talet. Själva kyrkorummet är gemytligt och ombonat. I anslutning till kyrkan finns stora lokaler som inbjuder till olika möjligheter. Det är rätt goda yttre förutsättningar med andra ord.

Kyrkan fyller i höst 50 år och frågan är hur det ska uppmärksammas. Platsens historia är intressant. Kyrkan är byggd vid ett fornminnesområde och det är knappt att man i backen intill kyrkan får sätta ner en spade utan att först ha tillstånd från Länsstyrelsen.

Församlingen skickade strax före påsk i år ett brev med en enkät till alla medlemmar i området, och till angränsande kvarter. Som församlingsherde i församlingen var det jag som stod bakom brevet. Med utgångspunkt i 50-årsjubileet ställdes några frågor om vad medlemmarna ser som viktigt för församlingens fortsatta utveckling, i och i samband med gudstjänster och för barn och unga. En fråga handlade om minnen från de 50 åren och en annan om personen skulle vilja göra en insats t.ex. i internationella gruppen, för att hålla kyrkan öppen eller för att stödja ensamkommande.

En person svarade omgående. Och skrev: *”Hej Boel, jätteskoj att höra av dig. Det är nog första gången som någon från kyrkan kontaktar mig och frågar vad jag tycker i olika frågor. Jag är pensionär och antagligen en typisk medlem ...”*. Sedan fortsatte personen att i brevet både komma med reflektioner framåt, och utveckla tankar bakåt.

Svaret från den här personen, som jag kallar Kim, gjorde mig glad och samtidigt förundrad. Men egentligen är det som Kim skriver och illustrerar förfärande. Jag började fantisera om hur mycket pengar Kim hittills i sitt liv kan ha bidragit till Svenska kyrkan. Jag slutade med det räkneexperimentet efter en stund. Svenska kyrkan har under alla år ta-

git stödet från Kim och alla andra miljoner medlemmar för givet. Pengarna har tickat in.

Kims svar följdes av enkätsvar från rätt många. På församlingens sida på Facebook skrev ytterligare andra personer, som bor i andra delar av församlingen, att de också ville svara.

Jag tror att Kims svar peglar var Svenska kyrkan varit och hur Svenska kyrkan sett på medlemmarna, det vill säga alla dem som burit upp och bär Svenska kyrkan. Backar man bandet ungefär 100 år var det för de allra flesta ungefär samma sak att vara svensk och att vara med i Svenska kyrkan. Dopet hade närmast en medborgerlig betydelse för folkflertalet. Kanske också, i praktiken, för Svenska kyrkan. Långt in på 1900-talet satt prästen på flera stolar. Hen var förkunnare och själsörjare, och statstjänsteman. Ofta med en central roll i barnavårdsnämnd och socialnämnd. Vad det senare kunde betyda till exempel för personer i fattigdom och för minoriteter har senare års forskning om till exempel romers situation visat med smärtsam tydlighet.

Fortfarande ser sig Svenska kyrkans företrädare yrvaket omkring. Fortfarande tas pengarna, det vill säga medlemmars omfattande ekonomiska stöd, för givna. Fortfarande är kyrkans företrädare rätt otränade på att faktiskt uttrycka vad den grundläggande identiteten handlar om, som varför dopet är viktigt och vad Svenska kyrkans dopsyn får för konsekvenser i bemyndigandet av människor.

Jag är övertygad om att Svenska kyrkans medlemmar vill bli lyssnade på, vill bli tagna i anspråk, i den kyrka de valt att bidra till genom att vara medlemmar. Frågan är däremot om Svenska kyrkans företrädare lyssnar efter och hör de rösterna.

Landskapet är helt förändrat. Mycket har blivit bättre, trots att de ekonomiska ramarna minskat och kommer att minska betydligt. För förutsättningarna att faktiskt vara kyrka är mer gynnsamma nu för Svenska kyrkan än kanske någon gång tidigare.

BOEL HÖSSJER SUNDMAN

